

правата на мореплаването му, за мѣстата на риболовството и за други взаимни интереси, които съществуваха до споречкването.

Трѣбаше йоще отъ рано да са опредѣли, какво да са остави на съюзниците отъ тѣхнитѣ завоевания, и какво да са отдаде на Велико-британія, за да повърне своитѣ изгубенни владѣния. Франклинъ бѣше съгласенъ съ Франца, и първи въ тѣзи преговори, той ги караше съ търпеливо хладнокрѣвие и съ искусна твърдостъ и правдина и той ги доведе до желателното заключенье.

Предварителнитѣ членове, които бѣха подписани отъ американскитѣ уполномощени и отъ Ричарда Освалда на 10 Ноемврия 1782 г. са подписаха отъ френскитѣ и испански пълномощници на 20 Януария 1783 година а на вторий Септемврий отъ холандскитѣ. Споредъ тѣзи предварителни членове, направени въ окончателни договори, заключени въ единъ день у Версайлъ и въ Парижъ (1783 год. 3 Септ.), за Франция и за Испания оставаше довольно голѣма частъ отъ мѣснитѣ завоевания, а за Америка — безцѣнни преимущества, които бѣха предметъ на нейното честолюбие и причина на въстанье. Това бѣше наградата за нейното постоянство и побѣда.

Споредъ версайлския договоръ на Франца са даваха, между английскитѣ острови: Табако и Св. Люция но не ѝ са повръщаха владѣнията на Сенегалъ, макаръ че тя мѣркаше изново острова Хорея; повърна ѝ са Чандерпагора, Магле и Пондишери съ обѣщание йоще на обширната земя въ восточна Индия. На